

Massa gran per fracassar

Dg, 9/01/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Aquesta és una encertada expressió de Susan Goerge que aplica a la banca i als gran poders financers del nostre món, i que es podria estendre a moltes altres entitats i fins persones.

A mida que es va engrandint el prestigi o el poder també es van creant uns murs invisibles al començament; visibles més tard, i imprescindibles en l'èxit real o aparent. que controlin i defensin la institució o el personatge. Pot arribar un moment en el que el fracàs és inviable a ulls dels que estan a dintre del "sistema".

Segons la seva visió les conseqüències del possible fracàs serien tan nefastes per a la societat que és millor, de la manera que sigui, tapar la situació encara que sigui amb notables sacrificis, molts cops dels que no en són els responsables.

Quan s'arriba a aquesta situació s'entra en una valoració que condueix al absolutisme. Es pensa que no es pot perdre el valor objectiu de la grandesa adquirida, ni que sigui per tal d'evitar mals majors. S'ha passat de la contingència que és part fonamental de tota realitat humana o una mena de sacralització que tendeix a mantenir-se amb l'excusa de defensar-se de mals terribles per la col·lectivitat.

La història n'és ben plena de grandeses que no podien fracassar: imperis, regnes, estats, constitucions, bancs, dictadors, grans estreteges....Disposats molts cops a tota mena de reformes mentre poguessin anar mantenint la seva grandesa i el seu poder polític, religiós, econòmic o militar.

També la història ens mostra com arriba un moment que per les seves contradiccions internes, per les injustícies socials o per la maduració democràtica dels pobles, aquells poders que no podien fracassar i que es van defensar potser aferrissadament, han anat caient i sucumbint per la seva pròpia idolatria.

En front del nostre món hom es pregunta quins són els poders, les institucions i entitats que ja s'han cregut a si mateixes que no poden fracassar. Per discernir-ho en tenim alguns elements, per exemple: la sacralització, la por als canvis, la fugida de tot control democràtic, la violència il·legal preventiva, la capacitat de produir misèria, la retallada de drets fonamentals, el control de la informació.... etc....